

det Bidrag, der indtegnes i Protokollen, skal udredes i Præstepenge. Det hedder udtrykkelig i dette Reskript, at Kommissionen skal være bemyndiget til at ansætte dem til højere Bidrag, hvis det indtegnede Bidrag, maatte findes uforholdsmæssig i Forhold til deres Næringsvej og Stilling. Det vil altsaa sige, at Kommissionen har Ret til at paaligne dem Bidraget efter deres Næringsvej, Stilling og Indtægt. Saaledes har det ogsaa været Brug i en lang Række Aar, idet man har lagt Indkomstskattebogen til Grund for disse Ansættelser. Det, der her foreslaas, er alene det, at den Myndighed, som nu har Indkomstskattebogen og ved Besked, nemlig Kommunalbestyrelsen, faar Paaligningsretten, og at Kommunalbestyrelsen som Vederlag for Opkrævningen faar de 2 Procent af Beløbet. Derfor er der, synes det mig, slet ingen Grund til at modsætte sig dette Forslag. Det ærede Medlem vil jo heller ikke modsætte sig det, han vil blot have det i Udvalg, og Spørgsmaalet om Udvalg er jo noget, der ikke angaar mig, det er noget, hvorom Tinget selv maa tage Beslutning. Jeg synes nu, Forslaget er let overskueligt. — Det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet, om disse Præstepenge ikke maatte afløses. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som kan rejses, og som man kan forhandle om, men ikke ved denne Lejlighed synes det mig, thi her er blot Spørgsmaal om at faa indført en Maade, hvorpaa man kan faa opkrævet diss Penge. Men Forslaget var jo ogsaa kun en Anledning for det ærede Medlem til at fremsætte sine Forespørgsler, og jeg skal sige et Par Ord om disse.

Hvad Udstedelsen af Daabsattester angaar, er der for Tiden mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Justitsministeriet en Forhandling om at faa en anden Form for Udstedelsen af Daabsattester, og naar det maatte lykkes at faa den gennemført, tror jeg, at man kan komme bort fra disse uheldige Tilfælde. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er uheldige Tilfælde. Jeg har søgt at raade Bod derpaa ved at faa Stiftsprovsten til at udstede Attester, og det ærede Medlem ved jo og sagde det ogsaa, at saadanne Attester ere blevne udstedte. Men i Længden er det et alt for stort Arbejde at paabyrde Stiftsprovsten, og det er heller ikke nogen heldig Ordning. Derfor haaber jeg, man ad den anden Vej skal naa til et Resultat.

Angaaende Paaligning af Bidrag til Vedligeholdelse af Kirker her i Køben-

havn sagde det ærede Medlem, at jeg i Fjor, da jeg ikke kunde følge den Indstilling, der kom fra Borgerrepræsentationen, skød mig ind under, at Kommunalbestyrelsen jo ikke var enig. Det var ikke min eneste Grund til ikke at følge Indstillingen. Det ærede Medlem kan ogsaa se det ved at læse Rigsdagstidenden. Min væsentligste Grund var den, at det var alt for faa Penge, der kom ind paa den foreslaaede Maade. Borgerrepræsentationen vilde i Fjor nedsætte Beløbet, idet den henviste til, at Staten skulde betale til Kristians- og Frelser-Kirkerne. Men det kunde jo ikke nytte, at jeg kom til Rigsdagen og vilde have Bidrag til den almindelige ordinære Vedligeholdelse af Kirkerne i København. Den almindelige Vedligeholdelsesbyrde maa paalægges Folkekirkens Medlemmer. For øvrigt har Staten i sin Tid givet Bidrag særlig til Frelser Kirkeetaarn. Det var altsaa ikke den eneste Grund. Men selvfølgelig anførte jeg ogsaa den, at Kommunalbestyrelsen ikke var enig; det var faktisk ogsaa Tilfældet. I Fjor blev Loven om Ligning af Bidrag til Kirker i København gennemført i ændret Skikkelse, og jeg gik da ud fra, at man kunde nedsætte Procenten fra en Femtedel til en Tiendedel. Aaret i Forvejen havde jeg villet have en Femtedel, fordi man i en Række af Aar ikke havde faaet paalignet noget til Vedligeholdelse af Kirkerne i København. Jeg foreslog altsaa i Fjor Beløbet nedsat til $\frac{1}{10}$. Der blev rejst Spørgsmaal, om man ikke kunde gaa længere ned, og der blev ogsaa udtalt her, jeg tror af det daværende Medlem for Københavns 4de Valgkreds, om man ikke kunde gaa ned til en Femtedel — eller det var maaske det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der udtalte det, jeg husker det ikke saa nøje, jeg har ikke for nylig gennemgaaet Sagen. Jeg svarede da: Det er umuligt, navnlig i det første Aar, at gaa saa langt ned, hvis man da vilde holde Kirkerne vedlige her i København, og jeg maatte antage, at det dog var Rigsdagens Mening, at de bør holdes vedlige. Det vilde dog være noget af en Skandale, om — for at nævne et Eksempel — Frue Kirke skulde blive staaende i den Skikkelse, hvori den stod for et Par Aar siden, sort indvendig, hvor der kommer Tusinder af fremmede for at se de Kunstskatte, der ere inde i Kirken, og udvendig i Færd med ganske at afskalles. Jeg nævnte — jeg husker ikke, om det var her eller i det andet Ting —, at jeg syntes, vi havde nok af Ruiner her i Kø-